

רע"פ 4827/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4827/20 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים ב-עפ"ג 15436-09-19 מיום 14.6.2020
שניתן על ידי כב' השופטים רפי כרמל, אריה רומנוב ו-
שרלי רנר

בשם המבקש: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, א' רומנוב וש' רנר) בעפ"ג 15436-09-19 מיום 14.6.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופטת ג' סקפה שפירא) בת"פ 4120-11-14, ת"פ 38100-02-16, תת"ע 2307-02-15, תת"ע 4062-10-15, תת"ע 8331-02-16 ותת"ע 6888-01-17, מיום 16.7.2019.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה, גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, ונהיגה ללא ביטוח תקף - אשר יוחסו לו בשישה כתבי אישום שונים.

בתמצית, נטען בכתבי האישום כי ביום 18.2.2014 תקף המבקש מנהל תחת דלק שביקש ממנו להפסיק לעשן; בינואר 2016 גנב המבקש ארבעה רכבים יחד עם אחרים; ובאותו חודש פרץ לרכב וניסה לפרוץ לרכבים נוספים תוך קבלת דבר במרמה. כמו כן, במספר מועדים שונים נהג המבקש ללא רישיון נהיגה וביטוח תקפים.

3. בגזר דינו מיום 2.10.2017, גזר בית משפט השלום (השופט מ' כדורי) על המבקש עונש של 28 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. אולם, ערעור על גזר הדין התקבל, גזר הדין בוטל – והתיק הוחזר לבית משפט השלום על מנת לאפשר למבקש להציג ראיות לעניין העונש, אשר נטען כי לא עלה בידו להביאם לידיעת עורך הדין שייצג אותו בעת שמיעת הטיעונים לעונש.

על כן, נגזר עונשו של המבקש בשנית בגזר דינו של בית משפט השלום (השופטת ג' סקפה שפירא) מיום 16.7.2019.

4. בגזר דינו, הביע בית משפט השלום מורת רוח מהתנהלות הצדדים, תוך שהביע ביקורת כלפי השוטרים שהעידו בפניו ואשר ניסו "להתחמק ממתן תשובות לשאלות שנשאלו"; ומנגד, הביע ביקורת על המבקש אשר, בין היתר, נמנע מלזמן לעדות עד מרכזי ששמו נזכר במסמך שביקש לצרף כראייה לעניין העונש.

לבסוף, נקבע כי "לא הוכחה טענת הנאשם [המבקש - י' א'] בדבר הבטחה גורפת שניתנה לו ביחס לענישה בתיק זה באופן שיש בו כדי לבסס טענת הגנה מן הצדק"; וכי אף שהוצגו בפני בית המשפט תכתובת מסרונים אשר "יש בה כדי לתמוך בטענה בדבר קיומה של הבטחה כלשהי", התנהלות הצדדים "מנעה את האפשרות לברר את טיבה של ההבטחה".

בנסיבות אלה, קבע בית משפט השלום כי יש "להקל הקל מסוימת ומדודה" בעונשו של המבקש – וגזר עליו עונש של 26 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

5. ערעור המבקש על גזר הדין נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 14.6.2020.

במסגרת זאת, נקבע כי בין היתר כי:

"משלא באה ראיה ממשית וברורה למתן הבטחה גורפת להקלה משמעותית בעונשו של המערער [המבקש - י' א'], והמערער בחר שלא להעיד, המסקנה היא כי גזר דינו של בית משפט קמא, גזר דין החובק בחובו כלל הטיעונים, באופן בהיר, מאוזן וראוי, אינו מגלה כל טעות המבססת התערבות ערכאת ערעור".

6. על פסק דין זה הגיש המערער לפני כשעה קלה בקשה למתן רשות ערעור, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע העונש המאסר, אותו הוא אמור להתחיל לרצות היום, עד להכרעה בבקשה.

בבקשתו, שב המבקש וטוען כי ניתנה לו הבטחה מצד גורמים במשטרה בעניין עונשו באופן המקים לזכותו הגנה מן הצדק המצדיקה הקלה בעונשו; וכי יש אף בנסיבותיו האישיות, ובהן מצבו הכלכלי הקשה, כדי להצדיק הקלה בעונשו.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" לא תינתן אלא במקרים חריגים שבהם מתעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם קיים חשש לעיוות דין מהותי או אי-צדק קיצוני שנגרם לו.

זאת ועוד, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים של סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

8. במקרה דנן, עיקר טענות המבקש נסובות אחר קביעותיהן העובדתיות של הערכאות הקודמות; ומופנות כלפי נסיבותיו האישיות. ממילא, אין בבקשתו כדי לעורר סוגיה עקרונית כלשהי המצדיקה מתן רשות ערעור.

אף לגופו של עניין, איני סבור כי העונש שנגזר על המבקש חמור כלל ועיקר.

9. יודגש כי איני רואה בעין יפה את התנהלות המבקש, אשר התמהמה בהגשת בקשתו לרשות ערעור – והמתין עד לכשעה לפני המועד שבו עליו להתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו בטרם הגיש את הבקשה.

בנסיבותאלו, אין ליאלאשובול הפנותלדבריה הנכונים של השופטת (כתוארה דאז) מ' נאורברע"פ 2588/12 עבאסינ' מדינת ישראל (29.3.2012):

"אין מקום להגשת בקשות 'בדקה התשעים', מתוך תקווה כי קוצרה זמן דייהיבוכדילהביאלעכו בביצוע העונש. בהקשר זה ציינתי בעבר כי 'אפילו סברתי – ואין זו דעתי – כי בקשת רשות הערעור מצריכה תגובה של המדינה, לא הייתי רואה מקום לעכב את ביצוע העונש המאסר בלא קבלת תגובה מהמדינה לבקשה זו. הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ומבלי שצורפה לה תגובה מהמדינה. אשר על כן, לא היה מקום לעכב את הביצוע על סוד הבקשה הכפישוגשה'. [...]

כדאי שפרקליטיהם של מישצפויים למאסר יזכרו כלל זה".

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז התש"ף (14.7.2020).

ש ו פ ט